

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 1/2022
17.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда судија Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Милош Ч. Корићанин, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4р 11/21 од 01.12.2021. године, донео је 17.01.2022. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4р 11/21 од 01.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4р 11/21 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор предлагача којим је тражио да се утврди повреда права на суђење у разумном року у предмету Гж1 2355/21 Апелационог суда у Крагујевцу (предмет Основног суда у Краљеву П1 1287/18). Ставом другим изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је, преко пуномоћника, изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога. Навео је да Апелациони суд у Крагујевцу приликом доношења одлуке није правилно оценио све чиниоце који утичу на оцену дужине трајања поступка, с обзиром да се ради о хитном поступку који траје преко три године. Предложио је да Врховни касациони суд усвоји жалбу, укине или преиначи првостепено решење и усвоји приговор ради убрзања поступка, те да обавезе Републику Србију да му накнади трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82... „Службени гласник РС“ бр. 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 387. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама) и закључио да жалба није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју другостепени суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Апелационог суда у Крагујевцу Р4р 11/21 утврђено је да је поступак у предмету Основног суда у Краљеву П1 1287/18 инициран подношењем тужбе тужиоца АА (овде предлагача), ради накнаде штете, против туженог ЈП „Пошта Србије“ Београд, Регионална радна јединица „Краљево, Чачак“ из Краљева, дана 20.11.2018. године. Тужени је 27.12.2018. године доставио првостепеном суду одговор на тужбу, па је припремно рочиште заказано за 07.06.2019. године. До доношења првостепене пресуде П1 1287/18 од 07.06.2021. године заказано је укупно 6 рочишта, од чега су 4 одржана и на њима су изведени докази саслушањем парничних странака и сведока, извршено је вештачење од стране вештака економске-финансијске струке и прочитани су писани докази. Рочиште заказано за 30.03.2021. године није одржано јер вештак није израдио налаз и мишљење, а рочиште заказано за 09.04.2020. године је одложено због проглашења ванредног стања 15.03.2020. године. Против наведене првостепене пресуде и тужилац и тужени су изјавили жалбе, па су списи предмета достављени Апелационом суду у Крагујевцу 17.08.2021. године и заведени под бројем Гж1 2355/21. Поступајући судија је у свом изјашљењу навео да ће предмет бити решен у законом прописаном року.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије, свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да се при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке, сложеност чињеничних и правних питања у предмету Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2355/21, понашање странака у поступку, поступање суда који води поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања поступка, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио судија Апелационог суда у Крагујевцу када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж1 2355/21. Наиме, од иницирања поступка (20.11.2018. године) до доношења првостепене пресуде (07.06.2021. године) протекао је период од две године и 7 месеци. Поступак пред другостепеним судом почео је достављањем списка предмета Апелационом суду у Крагујевцу 17.08.2021. године, а приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж1 2355/21 поднет је 14.10.2021. године, што значи да је поступак пред другостепеним судом трајао непуна два месеца, па се не може говорити о неразумно дугом трајању поступка и неделотворном поступању суда.

Врховни касациони суд у својој пракси примењује становиште Европског суда за људска права да се радни спорови морају решавати са посебном експедитивношћу уколико се односе на престанак радног односа, исплату зараде или радни и професионални статус подносиоца који доводи до његове егзистенцијалне угрожености. Из приговора и жалбе произилази да је (овде предлагач) АА у својству тужиоца поднео тужбу против тужене ЈП „Пошта Србије“ Београд, Регионална радна јединица „Краљево, Чачак“ из Краљева (као послодавца), због неисплаћеног додатка на плату на име прековременог рада. У конкретном случају, предмет спора није остваривање права на зараду, већ утврђивање износа увећане зараде, па не постоји неизвесност у погледу признатог права на исплату зараде. Чињенице везане за исплату разлике зараде наведене у приговору и жалби, по налажењу Врховног касационог суда, не указују на егзистенцијалну угроженост предлагача због које би предмет Гжа 2355/21 требало приоритетно решавати.

Са изложеног, применом одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку по жалби, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић